

Sygn. akt II KK 203/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Jarosław Matras

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **M. W.**

skazanego z 284 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 20 sierpnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 20 marca 2012 r.

- 1. uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i sprawę przekazuje
Sądowi Rejonowemu w
W. do ponownego rozpoznania;**
- 2. obciąża Skarb Państwa wydatkami związanymi z
rozpoznaniem kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 marca 2012 r., M. W. został skazany za czyn z art. 284 § 2 k.k. na karę 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, a także orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody. Od wyroku tego żadna ze stron nie wniosła sprzeciwu, wobec czego uprawomocnił się on w dniu 6 kwietnia 2012 r.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości. Orzeczeniu temu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego: 1) art. 500 § 1 i 3 k.p.k. polegające na rozpoznaniu sprawy M. W. w postępowaniu nakazowym i wydaniu wyroku skazującego za czyn z art. 284 § 2 k.k., pomimo wynikających z materiału dowodowego wątpliwości co do okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego przestępstwa, odnoszących się do okresu jego popełnienia, a tym samym wątpliwości co do możliwości przypisania mu zawinionego w inkryminowanym okresie przestępczego zachowania; 2) art. 502 § 1 k.p.k. polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego M. W. w postępowaniu nakazowym kary grzywny przekraczającej przewidzianą w tym przepisie wysokość, tj. powyżej 100 stawek dziennych. Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego, z uwagi na swoją oczywistą zasadność, podlegała uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Należy w pełni zgodzić się ze skarżącym, że w sprawie brak było podstaw do wydania wyroku w trybie nakazowym. Zgodnie z art. 500 § 1 i 3 k.p.k. możliwość taka istnieje w przypadku, gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala na stwierdzenie, że okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. W przeciwnym wypadku koniecznym jest rozpoznanie sprawy na rozprawie głównej. Niewątpliwie rację ma autor kasacji, że wątpliwości budzi wskazany w zarzucie okres, w jakim M. W. miał dopuścić się przywłaszczenia powierzonego mu mienia. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika bowiem niezbicie, że w tym czasie nie był już on związany z pokrzywdzoną firmą, nie wykonywał dla niej

żadnych usług, nie było mu w tym czasie również powierzone żadne jej mienie. Stąd koniecznym było skierowanie sprawy na rozprawę celem wyjaśnienia tych okoliczności, co niestety nie miało miejsca. Sąd właściwy rażąco więc obraził art. 500 § 1 i 3 k.p.k., co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem przy zaistniałych wątpliwościach, które powinny być wyjaśnione w toku procesu, zastosowanie trybu nakazowego było wykluczone.

Za zasadny należało również uznać drugi z zarzutów kasacyjnych. Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. w postępowaniu nakazowym możliwe jest orzeczenie kary grzywny w wymiarze nieprzekraczającym 100 stawek dziennych. Zaskarżonym wyrokiem nakazowym M. W. wymierzono zaś karę 200 stawek dziennych grzywny. W sprawie doszło zatem do oczywistego i rażącego naruszenia art. 502 § 1 k.p.k., które niewątpliwie miało wpływ na treść orzeczenia, albowiem wymiar kary przekroczył górną granicę określoną tym przepisem.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd *a quo* powinien uniknąć uchybień będących przyczyną uwzględnienia kasacji. Zwrócić przy tym należy uwagę, że w świetle uwag zawartych w treści niniejszego uzasadnienia zastosowanie trybu nakazowego jest wyłączone. Należy przy tym również pamiętać o kierunku przedmiotowej kasacji i związanym z tym zakazem *reformationis in peius*.

O wydatkach związanych z rozpoznaniem kasacji orzeczono po myśli art. 638 k.p.k.